

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνεργάται είσι δεκτοί πάντες. Δημοσιεύονται τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα καὶ αἱ εἰκόνας συνεργῶν καὶ καλλιτεχνημάτων. Ἀγγελλίαι μετ' εἰκόνων. Συνδράμαί δεκταὶ εἰς χαρτονομίσμα παντός ἔθνους, προπληρωτέαι.

Ἐκαστον φύλλον λεπτό 15. Πώλησις εἰς τὰ κίβρια καὶ πρακτορεία. Τόμοι ἀπλ. δρ. 8, χρυσίδ. 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ συνδραμηταὶ λαμβάνουσι μέρος δωρεάν εἰς τὰ λαχεία καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὀδὸς Κυνοσάργους ἀριθ. 34 καὶ ἐν τῷ Θεάτρῳ Κωμωδιῶν.—ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερ. δρ. 8,—Ἐξωτερ. φρ. 10

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.—Πεζὰ ποιήματα. Λυκόφως (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Δίκ.—Ἡ δημιουργία κατὰ τὸν Ἀβουστίνον Μανερφίτρον, ὑπὸ Φρίκ.—Βιομηχανικά. Ῥοδέλιον, Λουλάκι, Τουμπικί, ὑπὸ Δ. Κ. Ἡλιοπούλου.—Περὶ τῆς ἐπιδημίας τοῦ κατάρρου, ὑπὸ Ἰπ.—Οἰκτικὴ γυμναστικὴ, E. Angerstein καὶ J. Eckler (μετ' εἰκόνων) ὑπὸ Φ. Π.—Σὲ μετὰ ποῦ τρελλαίνεται γὰ τὴ σελήνη (ποίημα) ὑπὸ Στ. Μπράνια.—Ἀπελισία (ποίημα) ὑπὸ Α. Μιχάλη.—Ἐπιταγαί, ὑπὸ Ἀστέρος.—ᾨφίλιμοι γνώσεις. Χάρεινος γνώμων. Βαρόμετρον τῶν κήπων. Πῶς αἶρονται αἱ κηλίδες τῆς μελάνης, ὑπὸ Φ. Π.—Φιλολογικῶν πειγμῶν. Τελώνης. Φαρισάιος.—Ἐπιστημονικῶν παιγμῶν. Ὁ ὑπνωτισμὸς τῶν βατραχῶν, ὑπὸ Φ. Π.—Ἀνέγγραφα.—Ἀλληλογραφία.—Ἀγγελλίαι.

ΠΕΖΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

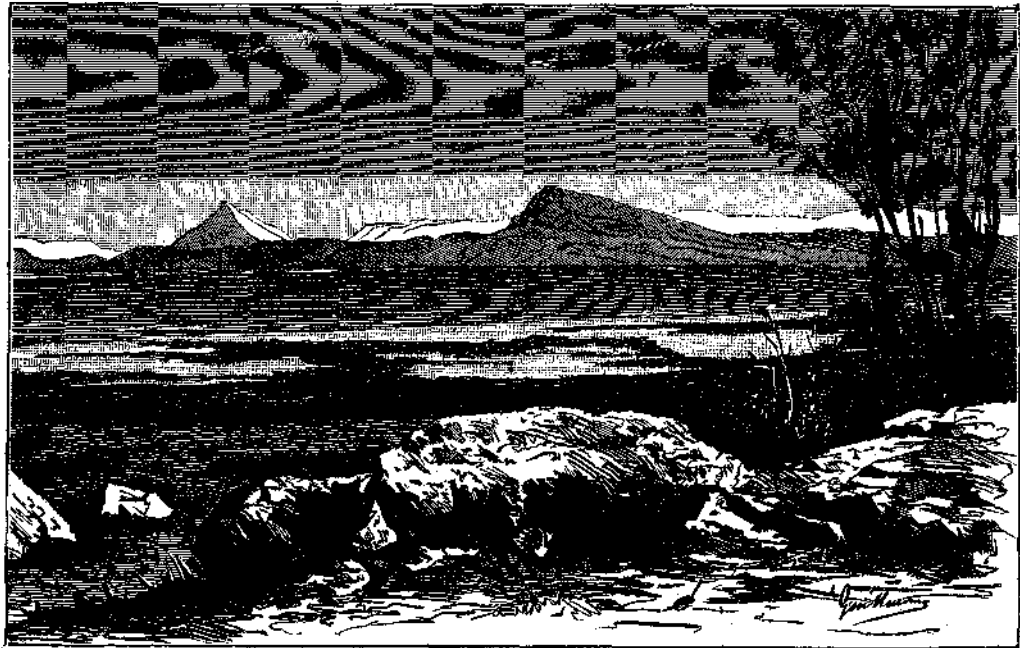
ΛΥΚΟΦΩΣ

Λούεται ἡ πόλις ἐντὸς πλημμύρας ξανθοῦ φωτός. Παρέχει ἐν μέσῳ χειμῶνι μετριοφρόνας τὴν ἀπολαυστικωτέραν χαρμονήν: αἰθρίον ὀρίζοντα καὶ θερμὴν ἀτμόσφαιραν εἰς τὸ πνεῦμα, τὸ σῶμα, τὴν καρδίαν. Θάλπειται ἡ σκέψις, ρωννύεται ὁ χυμὸς, σφύζει τὸ αἶσθημα. Μοὶ φαίνεται, ὅτι εὐτυχῶ. Μακρὰν τῆς ζάλης, ἀμέριμος παραδίδομαι εἰς τὸ ἠλιοφώτιστον ὑπαιθρον, εἰς τὴν εὐρείαν ἔκτασιν, ἐφ' ἧς δωροῦνται τὴν χάριν ὁ οὐρανὸς καὶ τὴν ζωὴν τῆς γῆς τὰ στέρνα. Καὶ τρέπομαι ἐπὶ ἀπάτητον λωρίδα χύματος καὶ σπυῖδα πρὸς ἤρεμον ἀκυμάντου θαλάσσης αἰγιαλόν, ἢ ἀνέρπω εἰς φαλακρὰν βράχου προβολήν, ἢ εἰς κήπου εὐσκήϊου τὸ θρονίον πίπτω νοχελῶς, ἡμιναρκωμένος, προσηλῶν πού τὸ βλέμμα ἀνευ ἀνάγκης, ἀνευ πόθου, ἵνα ἀντλήσω ἐκ τοῦ σκοτεινοτέρου βάθους τῆς μνήμης ἀμυδρὰν, φεύγουσαν ἀλλὰ γλυκεῖαν, ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ἀνάμνησιν. Αἰσθάνομαι σιδηρὰν ὑπὲρ ποτε, ἀφρευκτον, ἄσειστον τὴν ἀνάγκην τῆς ἀγάπης, καὶ ζητῶ ν' ἀγαπήσω ὅ,τι μὲ θέλγει, ὅ,τι μὲ καταρρίπτει, ὅ,τι δὲν δύναμαι ν' ἀγαπήσω, ὅ,τι μ' ἐμπνέει, ὅ,τι μὲ ἀπογοητεύει καὶ θεωρῶ τὸ πᾶν ἄξιον τῆς ἀγάπης μου, ἧτις ζητεῖ ἐκ τῆς ψυχῆς τὸ φῶς, ἐνῶ λούεται ἀκόμη ἡ πόλις ἐντὸς πλημμύρας ξανθοῦ φωτός.

Πολὺ ἐκυλίσθη ἐπὶ τοῦ αἰθερίου πρᾶνοῦς τὸ ἀκτινοστεφές ἄρμα τοῦ Κυριάρχου τοῦ οὐρανοῦ θόλου. Σπυῖδει καὶ αὐτός, ὡς νὰ ἦτο θνητός τις, εἰς τὸ ἀγνωστον, εἰς τὸ σκότος, εἰς τὴν ἄβυσσον τοῦ μυστηρίου. Τὸ ἀγαθὸν τότε εἶνε πρᾶγματι ἀγαθόν, ὅταν δὲν εἶνε μόνιμον. Εὐτυχῆς ὁ ἥλιος δύνων. Οὕτω μόνον ἀσφαλιζει τὴν ἀθανασίαν. Ἐὰν δὲν ἔδωκε ποτὲ, ἀλλ' ἀδιακόπως ἐφώτιζεν, ἔ, μὰ τὸ φῶς του, θὰ ἤμην ὁ

μυριοστός, ὅστις κυρίην θὰ ἔγραφον κατ' αὐτοῦ, πικρὰν θὰ ἠκόντιζον κατάραν.

Δύει ὁ ἥλιος. Ἡ πλημμύρα ἀνακόπτεται, μειοῦται. Τὸ ξανθὸν φῶς ὑποχωρεῖ αἰθῆμον πρὸ τῆς μαύρης σκιάς, Ἐριννύος τῶν οὐρανῶν ἀδυσωπήτου. Δύει τὸ θέλητρον, ἡ ἀρμονία σβέννυται, ἡ σκέψις ζοροῦται βαθμηδόν. Μόνον τὸ αἶσθημα δὲν ἐλαττοῦται, δὲν ἐπηρεάζεται, δὲν καταπίπτει. Ἐξ ἐναντίας, γιγαντοῦται τόσον ἐν τῇ καρδίᾳ μου εὐρύνεται, ὥστε μὴ εὐρίσκον διέξοδον, ἐκφεύγει καὶ ἀνέρχεται ὑγρὸν μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν.

ΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ

Κλείομεν ἐντὸς μας ὅλοι ἐν μαγικῶν ἀνάκτορον. Οἱ ἀνθρωποι κατὰ συνθήκην γλωσσικὴν τὸ ὀνομάζουσι καρδίαν. Οἰόφθαλμοι εἶνε αἱ ἐξώθυραι τοῦ μαγικοῦ, τοῦ αιματηροῦ αὐτοῦ ἀνακτόρου· τὸ δάκρυ ἐκφεύγει τότε, ὅταν εἰσέλθῃ ἐν ἐκείνῳ ὁ πόνος.

Δύει ὁ ἥλιος, δύει ἡ χαρὰ!

Τὸ στῆθος μου εἶνε ἀνήσυχον. Πιέζεται, ἐνῶ κυλινδεῖται ἐπὶ τοῦ αἰθερίου πρᾶνοῦς τὸ ἀκτινοστεφές ἄρμα τοῦ Ἡλίου. Αἰσθάνομαι ἐν τῇ καρδίᾳ εἰσερχόμενον τὸν πόνον.

Οἱμοὶ! Θὰ δακρῶσω...

πιστούμεν δέ, ότι και τὸ εἶδος τοῦτο, σὺν τῷ χρόνῳ, θὰ καθέξη θέσιν, ὡς καὶ τὰ χάσινα καὶ τοιμηκεῖα, ὡς πρὸς τὴν παραγωγὴν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ ροδέλαιον δὲν θὰ ἔχη τὴν τύχην τοῦ δεσμευτικοῦ ἐμπορίου, ὡς τ' ἀναφερόμενα εἶδη. — Τὸ ἔδαφος ὅθεν τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐπιδεικτικὸν καλλιέργειας καὶ δι' εἶδη καλλιεργούμενα εἰς τὰ βόρεια ψυχρὰ κλίματα, ὡς τὸ τῆς Φιλιππουπόλεως διὰ τὰς ροδεάς καὶ εἰς θερμὰ κλίματα, ὡς τὸ τῆς Αἰγύπτου, τῆς Περούσις, τῶν Ἰνδιῶν, ὅπου καλλιεργούσιν τὸ τέως ἀγνώστον ἐν Ἑλλάδι τοιμηκεῖ, καὶ τὸ ἀγνώστον Λουλάκι, ὅπως εἶναι δυνατόν νὰ καλλιεργηθῇ, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπομένην πληροφορίαν περὶ τοῦ εἴδους τούτου.

Ὅπως τὸ λουλάκι, οὗτω καὶ τὸ τοιμηκεῖ ἦτο πρὸ 3—4 ἐτῶν ἀγνώστον ἐν τούτοις οἱ σπόροι καὶ τῶν δύο τούτων εἰδῶν, ἐστάλησαν συγχρόνως ἐξ Ἰνδιῶν παρά τινας φιλοτίμου νέου, ἐκ τινος χωρίου παρά τὸ Ναύπλιον, ἀποκαταστημένου δὲ ἐν Βομβάρῃ ἢ Καλιούτα. Οἱ σπόροι οὗτοι τοῦ λουλακίου καὶ τοιμηκεῖου, σταλέντες εἰς τὴν Κύριον εἰς Ναύπλιον, διενεμήθησαν παρ' αὐτοῦ εἰς τινὰς φίλους τοῦ γεωργολογικῆς. Εἰς ἐκ τούτων μοὶ ἀφηγήθη τὰ ἑξῆς. «Ἐστειρα τὸν σπόρον τοῦ λουλακίου καθ' ὡς ὁδηγίαν ἔλαβον, ἐφύτρωσε καὶ ἀνεπτύχθη γόρτον, ὅπου ἔκοφα καὶ ἔθεσα εἰς δοχεῖον πλήρες ὕδατος. Μετὰ τινὰς ἡμέρας σηπόμενον, ἐσχηματίζετο ἄρρος, ὅστις κατὰ τὰς ὁδηγίας μεταγριζόμενος καὶ ξηραίνόμενος, θὰ παρήγετο τὸ γνωστὸν λουλάκι. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκ-ίνην τοῦ θέρους, ἔχων ἄλλας κατεπειγούσας ἀσχολίας δὲν ἠδυνάμην ν' ἀκολουθήσω τὰς ὁδηγίας, λαβὼν δὲ συγχρόνως ἀνάγκην τοῦ δοχείου, ἐχυσά τὰ ἐν αὐτῷ, οὐδόλως μεριμνήσας πλέον, ἂν καὶ τὸ φυτὸν ἐκ νέου ἀνεπτύχθη μετὰ τὴν πρώτην θέσινιν ζωηρότερον, οὐδὲ τὸν σπόρον αὐτοῦ συλλέξας. Εἰς δὲ τὸ μέρος ἐνθα ἔχουσα τὴν σχηματισθεῖσαν ὕλην, ἢ βαρῆ τοῦ λουλακίου ἦτο ἐκτάκτως ζωηρὰ, διατηρηθεῖσα διὰ καιρὸν ἐπὶ τοῦ ἔδαφους καὶ τινὸς ἐκεῖ τυχοῦσης πλάκας». Ἐξ ὅλης τῆς ἀφηγήσεως ταύτης ἐξάγεται, ὅτι καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ λουλακίου, τοῦ τὸσον ἀναγκαίου καὶ χρησίμου εἰς τὴν βιομηχανίαν, δύναται νὰ καλλιεργηθῇ ἐν τῷ Ἀργολικῷ πεδίῳ, παρέχουσα σχετικῶς ἰκανὰ ὠφελήματα. Ἀλλ' ἀρῶν ἀπέτυχεν εἰς τὴν πρώτην τὸν δοκιμὴν ἐκ τῆς ὅλης ἀδοῦς ἐνεργείας τοῦ φυτοεργῆσαντος αὐτοῦ, εὐεπιστοῦμεν, ὅτι θὰ τύχῃ νέα εὐκαιρία πρὸς ἐπιτυχῆ καλλιέργειαν.

Ὅσον δὲ ἀτυχῆς ὑπῆρξεν ἡ εἰσαγωγή τῆς καλλιέργειας τοῦ λουλακίου, τοσοῦτον ἐπιτυχῆς ἀπέβη ἡ τοῦ αἰτουμηκεῖου, καθὼς οἱ λαβόντες παρὰ τοῖς χωρίοις τοῦ Ναυπλίου τὸν σπόρον τοῦτον, ἐκαλλιέργησαν ἀνωφελῶς ἐπὶ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος, ἀλλὰ τὸ τέταρτον ἐπεδόθησαν εἰς μεγαλλίτεραν μεταξὺ τῶν χωρίων ἐκείνων φυτουργίαν, βοηθηθέντες ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως τῶν μηνῶν τῆς ἀνοιξέως, ἐξήσφαλσαν πλοσίαν ἐσοδίαν καὶ λόγῳ ποσότητος καὶ λόγῳ τῆς κυμαινόμενης τοῦ εἴδους τιμῆς, οὕτως ὥστε ἐγίνετο μέγας λόγος καὶ διὰ τοῦ τύπου, καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐσκέπτοντο— τὸ σὺν ἀσκητικῶς— πότε νὰ ἔλθῃ ἡ ἐποχὴ τῆς φυτουργίας τοῦ τοιμηκεῖου διὰ νὰ πλουτίσωσιν ὅλοι, ὡς οἱ παρὰ τὸ Ναύπλιον γεωργοί, ἀλλ' ἂν θρακὲς ὁ θησαυρὸς καθόσον ἐνθ' ἡ τιμὴ αὐτοῦ ἐκυμαίνεται περὶ τὰς 8—10 δρ. ἢ διὰ καὶ δὲν ἐφηρμύζοντο τοσοῦτον αὐστηρῶς οἱ τύποι τοῦ Νόμου, ἐγίνετο δὲ ἀπολύτως ἐμπορικὴ κυκλοφορία, ἀνεμνήθη τὸ εἶδος ἄλλ' ὅτε ἐπλήθην ἡ αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τῶν Κυβερνητικῶν διατάξεων, ἥτις ἐκώλυε πᾶσαν ἐμπορικὴν ἐλευθέραν ἐνεργείαν καὶ μεταφοράν, ἔπαυσε παντελῶς πᾶσα ὡς πρότερον ἐμπορικὴ συναλλαγὴ, ἐξέπεσε ἡ τιμὴ ἀπὸ 8—10 δρ. εἰς 6—5—3— ἀπώλεσαν δὲ δυστυχῶς οἱ καλλιεργῆται εὐνοϊκὴν εὐκαιρίαν, μὴ δυνήθέντες ν' ἀπολαύσωσιν τὰ προσδοκώμενα κέρδη. Οὕτως ἀποδεικνύεται ὅποιον ἐνδιαφέρον ἔχουν αἱ Κυβερνήσεις πρὸς τοὺς παραγωγούς, ἀφαιροῦντες αὐτοὺς οὕτως ἢ ἄλλως τὸν ἄρτον, τὸν δι' ἰδρώτους καὶ ἀγῶνων ἀποκτώμενον. Ἐνθ' ὅτε ὑπῆρχε ἐπὶ τῆς ἐντύψεως περὶ τῶν πλοσίων κερδῶν τοῦ τοιμηκεῖου, πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος προπαρεσκεύασαν γαῖας πρὸς φυτουργίαν τοῦ τοιμηκεῖου, οὐδόλως ἰσχυρασῶν τῶν παρανετικῶν συμβολῶν ἐκείνων, ὅστινες ἐγίνωσκον τ' ἀποτελέσματα ὡς ἐκ τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῶν τιμῶν, ἐκτός τῶν κινδύνων τῆς ἀγωνίας πρὸς τὴν καλλιέργειαν καὶ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν ἐπιρροῶν. Ἐξ ὅλων τούτων κατέληξεν ἡ ἐσοδεία ἐλαχίστη, σχετικῶς μὲ τὴν ὑπερβολικὴν φυτουργίαν, αἱ δὲ τιμαὶ εἰς μαθηματικὸν σημῶσον, ἦτο 60 λεπτὰ μέχρι 1 δρ. κατ' ἐκάστην. Ἐντεῦθεν δύναται νὰ συμπεράνῃ τις ὅποιος ζημίαις ὁπίστησαν οἱ καλλιεργῆται, ἂν καὶ πολλοὶ τούτων ἠδύναντο ν' ἀποφύγωσιν αὐτάς, λαβόντες ἐγκαίρως

οὐσιώδεις παρατηρήσεις. Καίτοι ἐν ζημίαις, ἐν τούτοις εἰσῆλθῃ καὶ κατέστη γνωστὴ ἡ καλλιέργεια ἐνὸς τέως ἀγνώστου εἴδους, καὶ θὰ παρουσιασθῶν εὐνοϊκὰς περιστάσεις εἰς τὸ μέλλον, δύναμεν νὰ ἱκανοποιήσωμεν καὶ καλλιεργῆτάς. Προβλέπομεν μόνον, ὅτι ἐνθ' ὅ το παρελθὸν ἔτος πάντες ἐπέζητουν νὰ φυτουργήσωσιν, τὸ παρὸν οὐδὲς ἐνδιαφέρεται θὰ παύσῃ δὲ ἐπὶ ἔτος ἢ ἔτη ἡ φυτουργία ἔως οὐ καταναλωθῇ τὸ ὑπάρχον καὶ ἐκ τῆς ἀνατιμῆσεως ἐπιζητηθῇ πυρετωδῶς νέα πάλιν μεγάλη φυτουργία. Ἀλλ' ὡ καλλιεργῆται, μὴ χάσῃτε τὸν σπόρον καὶ τὴν φυτουργίαν εἰς ψυχρὰ, ἀλλ' εἰς τὰ παραχειμάσια θερμὰ μέρη, ὅπου ἡ γῆ νὰ εἶναι λιπώδης (παχέα), νὰ ἔχη ἀφθονὰ ὕδατα πρὸς ποτισμόν, καὶ κόπον ποιμνίων, καὶ τότε δύνασθε νὰ ἔχητε βεβαίαν ἐσοδείαν, ἐπὶ ὀλίγων πάντοτε στρεμμάτων, διότι ὁ, τὸ δύναται νὰ παράγῃ ἐν στρέμμα προίμως φυτουργημένον καὶ καλῶς καλλιεργῆμένον, ποτισμένον καὶ κοπρισμένον, δὲν δύναται νὰ παράξῃ οὐ πέντε στρέμματα ἀτελῶς καλλιεργῆμένα, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς φυτουργίας τοῦ παρελθόντος ἔτους, καθ' ὃ, ἐφυτούργησαν 10—20—30—40—50 στρέμματα ἕκαστος καὶ ἔχι μόνον ἔχασαν ἀσκόπως τὰ ἔξοδα τῆς καλλιέργειας, ὑποστάντες μεγάλας σχετικῶς ζημίας, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀλίγον ἐκεῖνο συλλεθῆν ποσὸν μένει ἀζήτητον, τιμώμενον εἰς εὐτελεῖς τιμὰς, ὡς προαναφέρωμεν.

Ἐξ Ἀργους Α. Κ. Ἡλιόπουλος

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΡΡΟΥ

Πάντοτε κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ψύχους μετὰ ὑγρασίας ἐπισυμβαίνει ἐκ προσβολῆς ψύχους **κατάρρους τῆς βλενομιμβράνης** διαδίδεται εἰς τὸν φάρυγγα, εἰς τὸν λάρυγγα, εἰς τοὺς βρόγχους καὶ ἐπὶ τέλος ἀπολήγει εἰς τὴν πνευμονίαν, ἂν ἐξ ἀπροφύλαξις ὑποστῇ ὁ πάσχων νέος περιψύξῃς. Ἐνίοτε ὁμως κατ' ἀτμοσφαιρικὴν διάθεσιν, ἢ κατ' ἀρχὰς ἐλαφρὰ αὐτὴ νόσος καθίσταται βαρεῖα καὶ ἐπὶ τέλος θανατηφόρος. Τοιαύτη ἐπιδημικὴ καταρροὴ ἰνέσκησεν ἐν Ἑλλάδι τῷ 1847, ὅτε πλείστοι ἀπέθανον καταρροϊκῶς ἐκ **πνευμονίας**.

Ὁ νῦν ἐνίκησας παρ' ἡμῖν κατάρρους ὑπῆρξεν καταστρεπτικὸς ἰδίως εἰς τοὺς καρδιακοὺς καὶ ἀσθματικούς, ἔλαβεν ἐπίτασιν κατὰ τὰ μέσα τοῦ λ.μ. οὕτω ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπέθανον 75.

Ἡ νόσος εἰς τοὺς πολὺ πάσχοντας ἐπιφέρει ῥοῆν βλένης ἐκ ρινός, εἶτα ἄρρος, διότι ὁ ἐρεθισμὸς διαδίδεται εἰς τὸν φάρυγγα, εἰς τὸν λάρυγγα καὶ εἰς τοὺς βρόγχους.

Συμπτώματα κυριώτερα ἔχει, ῥοῆν ἐκ τῆς ρινός κατ' ἀρχὰς ὕλων πυκνῶν, εἶτα ὕδατῶδων, κεφαλαλγίαν, πόνους ἐπὶ τοῦ θώρακος, κόπωσην, ἐνίοτε ἀνορεξίαν καὶ δυσκοιλίτητα.

Ἡ νόσος αὕτη ἀπαιτεῖ θερμότητα ἐφ' ὅλου τοῦ σώματος, πόνος καὶ κεφαλήν θερμούς, ποτὰ θερμοκρατικὰ, πυρωτικὰ μέλανα οἶνον πρὸς πόσιν θερμὸν μετὰ μαύρης σταφίδας, καὶ ἀρωματικὰ, μοσχόκαρον, μοσχόπιπερον, κανέλλαν κλπ.

Ἐὰν ὑπάρχῃ ἄρρος πρὸς φαγητόν, δοτέον τροφήν ἐκ ροφήματος μετὰ πιπέρεως. Ἐὰν ὑπάρχῃ δίψα, δοτέον πορτοκαλλὰδαν.

Κατὰ τῆς βηχῆς δοτέον 5 ἕως 10 στάγματα Λαυδάνου Σίδεναμ καὶ δις ἢ τρις τῆς ἡμέρας τεμάχιον ὄγκου φουντουκίου τῷ στερεῷ ἐλαίου τῶν μοσχοκαρύων, τὸ ὅποσον ὁ πάσχων μασσᾷ καὶ καταπίνει. Κατὰ τῆς βηχῆς ὀφείλει καὶ ἡ λήψις τριμιμμένου πιπέρεως ἐν κοχλιακίῳ τοῦ γλυκοῦ μετὰ ἐνὸς ρακοποτηρίου ρακῆς ἢ κονιάκ.

Ἐὰν ὁ πάσχων ὑφίσταται δυσκοιλίτητα, ληπτέον ἐν δρ. ρεβεντίου τετριμμένου εἰς ἔγχυμα, λαμβανόμενον λίαν πρῶτὸ κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν διότι τοῦτο εἶναι τονικόν, καθαρτικόν, πᾶν ἄλλο καθάρσιον μάλλον βλάπτει, διότι ἐξασθενεῖ τὰς σωματικὰς δυνάμεις. Δοτέον κατὰ τὴν τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν 10 κοκ. θ. κινήνης καὶ κατόπιν ἀνὰ 5 ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

Ἡ νόσος διαρκεῖ συνήθως 7 ἢ 12 ἡμέρας.

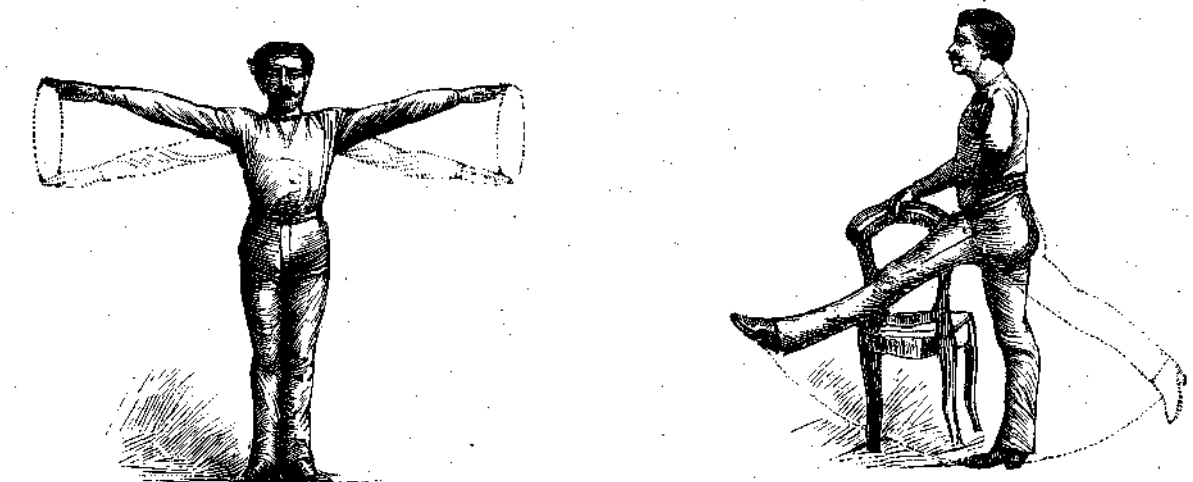
Εὐτυχῶς ὁμως ἡ νόσος αὕτη εὐρίσκαται ἤδη εἰς μεγάλην ὑψέιν.

•Π•

ΟΙΚΙΑΚΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

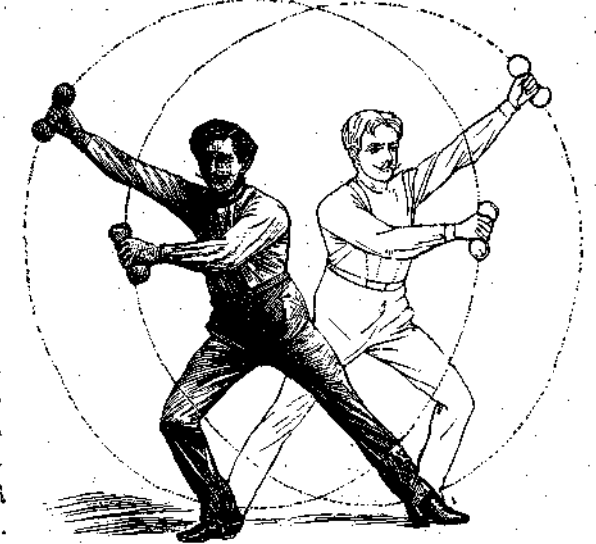
E. ANGERSTEIN KAI J. ECKLER

Μετάφρασις Β. Στήνης

Τοῦ περισπουδάστου τούτου ἔργου τὸν ἐξελληνισμὸν ἐπιλοδορήσατο ἡμῖν προσφάτως ὁ φιλόκαλος καὶ φιλόπατρις ἡμῶν συμπαιλιτὴς καὶ φίλος κ. Β. Στήνης, ὅστις ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ αὐτοῦ δραστηριότητι ἐγνώ νὰ προικίσῃ τὴν ὑπὸ τῆς ἀδρανείας μαραινόμενῃ παρ' ἡμῖν νεολαίαν μὲ ὁδηγὸν ἀμεμπτον καὶ ἀναμείρηστον τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ καὶ σωματικῆς ἐπιρρώσεως. Ἡ γ υ μ ν α σ τ ι κ ῆ ἀρχαιοῦθεν ὑπῆρξεν ἡ βᾶσις τῆς ὑγείας τοῦ ἀνθρώπου, δι' ὅπερ δὲν θὰ ἀπασχολήσωμεν τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας εἰς ζήτημα τοσοῦτον τοῖς πᾶσι γνωστὸν, ἀλλὰ ἀναδημοσιεύοντες παρακατιὸν ἀπόσπασμα τῆς χρησιμότητος τῆς γυμναστικῆς ἐν τῷ δωματίῳ, θὰ ἀναμνήσωμεν αὐτοῖς μόνον, ὅτι διὰ τῆς γυμναστικῆς οὐ μόνον οἱ ἀσθενεῖς καὶ ὑγιεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ χρονίως πάσχοντες ὑπὸ φθοροποιῶν νοσημάτων ταχέως διὰ ταύτης ἀπέκτησαν πλήρη ὑγείαν, εἰς πλείστας δὲ περιστάσεις ἐβελετιώθησαν καὶ ἰατροπεύθησαν νοσηραὶ καταπνευστικῶν ὀργάνων, κοιλιακαὶ συμφορήσεις, πολυσαρκίαι κ.τ.λ. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐργάτης τοῦ ἐξελληνισμοῦ τοῦ ἀνωτέρω ἔργου κ. Β. Στήνης, εἰς τὴν γυμναστικὴν ὀφείλει τὴν ὑγείαν του καὶ ἀνάρρωσίν του ἀπὸ χρονίου νοσήματος ὅτε δὲ πρὸ τινος ἠρώτων αὐτὸν διὰ ποῖον σκοπὸν προέβαινε εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ ἔργου τούτου καὶ οὐχὶ ἄλλου.

σώματι ὑγιεῖν παλαιὸν ἀπόφθεγμα, οὐτινος ἢ ἀλήθεια οὐδέποτε διεψεύσθη. Ὁ ἀνθρώπος δὲν δύναται ν' ἀποκτήσῃ πλήρη ἀνάπτυξιν καὶ τελείαν ὑγείαν, εἰμὴ ἀσκῶν κανονικῶς τὰς ποικίλας αὐτοῦ δυνάμεις, εἰς τρόπον συντελοῦντα εἰς τὴν κανονικὴν τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ λειτουργίαν. Οὕτω, διὰ τῆς δράσεως καὶ τῆς ἀσκήσεως πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἀναπτύσσονται, αὐξάνονται καὶ βελτιοῦνται, τούναντιον δὲ αἱ δυνάμεις, αἵτινες ἀφίενται ἐν ἀδρανείᾳ, ἐξασθενοῦσι καὶ τέλος ἐξαφανίζονται.

Κατὰ τὰς ἀπλᾶς καὶ ἀρχετύπου του βίου συνθήκας, αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπάρξεως συντελοῦσιν εἰς ἰσορροπίαν τινὰ ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν σωματικῶν καὶ ψυχικῶν δυνάμεων. Οἱ ποιμενικαὶ καὶ γεωργικοὶ λαοὶ, μὴ ὑποκείμενοι οὐτε εἰς τὰς συχνὰς συγκινήσεις, οὐτε εἰς τοὺς ἐξαντλητικὰς ἀγῶνας τοῦ πνεύματος, εὐρίσκουσιν ἐν ταῖς διαφόροις αὐτῶν ἀσχολίαις ἐπαρκῆ πρὸς ἐξασκίαν τῶν σωματικῶν αὐτῶν δυνάμεων εὐκαιρίαν.

Ἄλλως ὁμως συμβαίνει ἐν τοῖς ἔργοις ἐνὸς ἐργάτου, ἀναγκαζομένου νὰ παραγάγῃ ὅσον ἐνεστὶν εὐκωπῶς καὶ ταχύτερον καὶ νὰ ἀναπτύξῃ εἰδικὴν σωματικὴν δεξιότητα τὸσφ δὲ μάλλον εἰδικὴν, ὅσον ὁ καταμεριμνῶς τῆς ἐργασίας αὐξάνεται ἐπὶ μάλλον. Ὁ ἐργάτης οὕτος ὀφεί-

Mens sana in corpore sano, ἦτοι αὐτοῦς ὑγιεῖς ἐν

λει να προσέχη κατά την εργασίαν, όπως περιτέλλη την δαπάνην των σωματικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, καὶ περιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνεργητικῶν αὐτοῦ ὀργάνων, ἵνα δύνηται νὰ ἐργάζηται ἐπὶ μακρότερον χρόνον καὶ ἀποφεύγη ὅσα τὸ δυνατὸν τὸν ἐρεθισμὸν, ὃν ἡ ζωηρὰ ἐνέργεια μέρος τῶν μυῶν αὐτοῦ παράγει, κατ' ἀνάγκη ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἰδίως δὲ ἐν' ἀποφυγῇ τὴν ὑπερβολικὴν διέγερσιν τῆς καρδίας καὶ τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τὴν πέραν τοῦ δέοντος ἐνέργειαν τῶν πεπτικῶν ὀργάνων· διότι ἡ αὐξήσις αὐτῆς τῆς δαπάνης τῶν δυνάμεων ἐπιφέρει κόπων ταχυτέραν, χωρὶς νὰ κερδαίνει τι ἢ προμηθευομένην εργασίαν. Τοῦναντίον δὲ ὁ ἐρεθισμὸς τῆς καρδίας καὶ τῶν πνευμόνων, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα ἐξαψὶν τινα ἐπιζήμιον εἰς τὴν εργασίαν ἢ αὐξήσις δὲ τῆς πείνης ἢ τῆς δίψης ἔχει ἀποτέλεσμα ἀντικείμενον πρὸς τὴν οἰκονομίαν· ἡ λίαν δὲ συχνὴ πλήρωσις τῶν δύο τούτων αἰσθημάτων, ἀποτελεῖ ἐπίσης αἰτίαν διαταραξέως διὰ τὴν εργασίαν.

Ἐς παρατήρησιν τις προσέτι, ὅτι αἱ ἀσχολίαι ἐνὸς ἐμπόρου, ἐνὸς βιομηχάνου, κτλ. ἀπαντῶσι ταχέως διανοητικὴν ἐνέργειαν καὶ προσοχὴν λίαν σύντονον, προκαλοῦσι δ' ἐνίοτε σφοδρὰς συγκινήσεις· ὅτι τὰ καθήκοντα ἐνὸς ὑπαλλήλου ἐπάγονται πολλάκις ἐξαντλητικὴν δράσιν· ὅτι ὁ ἐπιτιμώμενος εἰς μελέτας ἐπιστημονικὰς ὑποβάλλει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ εἰς καταπόνησιν ὑπέριμετρον· καὶ θὰ εἶδη, ὅτι κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας, ἐνῶ αἱ νοεραὶ δυνάμεις ἀσκοῦνται μεθ' ὑπερβολικῆς ζωηρότητος, αἱ δυνάμεις τοῦ σώματος διακίβνουσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτον ἐν ἀδρανεῖα. Ἡ ὀργανικὴ ζωὴ, ὅταν παραμελεῖται τὸ σῶμα, ἀτονεῖ καὶ ἐκφυλίζεται καὶ ἡ ἀτονία αὐτῆ βαθμῶδον ἐκκλιθεῖται ἐπὶ τοῦ βίου τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ἐνεργείας τῆς σκέψεως. Ἡ ἀτακτοῦς ἐνεργητικότης τῶν μυῶνων, ὁ καθιστικὸς βίος, ἀποτελέσματα τῶν καθημερινῶν ἀσολιῶν, ἐλαττοῦσιν ἐπίσης ἐν μεγάλῳ βαθμῷ, ἐνεκεν ἀνεπαρκοῦς ἐρεθισμοῦ, τὴν ἐνεργητικότητά τῆς καρδίας, καθὼς καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν καὶ πεπτικῶν ὀργάνων. Ἐντεῦθεν δὲ, ὡς ἄμεσος συνέπεια, καὶ πτωχεία τοῦ αἵματος, αἱ διαταραχαὶ τῆς ἀναπνοῆς, ἢ βραδύτης τῶν ἐντερικῶν κενώσεων καὶ αἱ συμφορήσεις ἐν τοῖς ἀγγείοις τοῦ ὑπογαστρίου (αιμοροΐδες). Αἱ ἀταξίαι αὗται ἀσκοῦσιν ἐπιρροὴν ἐκτάκτως δυσάρεστον ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος· ἐκδηλοῦνται δὲ διὰ καταστάσεως λίαν ἐντόνου νευρικῆς ἰδυναμίας, ψυχικῶν διαταραχῶν, καταστροφουῶν πάσαν ζωηρότητα, πάσαν ἡδονὴν καὶ καθιστῶσι τὸν ἀνθρώπον ἀνίκανον νὰ χαρῇ τὴν ζωὴν καὶ ἐπιδοθῇ εἰς ἐπιφελῆ δράσιν. Ἐνταῦθα ἐπιβάλλεται ὡς ἀνάγκη τῆς ἐπὶ τοῦ σώματος ἐπαγρυπνήσεως διὰ τῶν ἀρμολιδίων ἀσκήσεων κτλ.

Ἡ ἀΓυμναστικὴ κατ' οἶκον φιλοκάλως ἐκτετυπωμένη καὶ δεδεμένη μετὰ 60 εἰκόνων καὶ λαμπροῦ εἰκονογραφημένου πίνακος, πωλεῖται εἰς ἅπαντα τὰ βιβλιοπωλεῖα, ἀντὶ δρ. 4

ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΥ ΤΡΕΛΛΑΙΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΕΛΗΝΗ

I

Ἐχεῖς δίκαιο μικρὴ μου ξανθοῦλα,
Μαυραμμάτα ὠραία μου οὐ,
Νὰ τὴ λὲς τὴ Σελήνη—Ψυχοῦλα
Ἄμα λάμπει τὴ νύχτα χρυσοῦ.

Ἐχεῖς δίκαιο ποῦ κάθεσαι μόνη
Κεῖ κοντὰ σ' τὰ καθάρια νερά,
Καὶ κυττάζεις αὐτὰ ποῦ χρυσοῦναι
Ἡ Σελήνη μὲ τόση χαρά.

II

Κ' ἐγώ, κ' ἐγώ τρελλαινομαι γιὰ τὴ χρυσοῦ Σελήνη
Π' ὅταν φανῇς τὸν οὐρανὸ—ἐλα τ' ἀστέρηγα οὐνοῦ

Καὶ κρέμεται περίφανη κί' ὀλη τὴ γῆ φωτίζει.
Χρυσῶναι θάλασσες, βουνά, καὶ ἐρημῆς στολίζει.

Μὴ τάχα σὺ, μικροῦλα μου, δὲ μοιάζεις τῆς Σελήνης;
Μὲ τὴν ἀπλὴ σου ὠμορφιά καθ' ὠμορφιά δὲ οὐνοῦ,
Καὶ κάθε νεοῦ τὴ σκοτεινὴ ψυχὴ του δὲ φωτίζει
Καὶ ὅπου πᾶς κί' ὅπου σταθῆς τὰ πάντα δὲ στολίζεις;

Μεσολόγγιον

Στ. Μπράντας.

ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ

Ἀπὸ τοῦ παραθύρου μου
Τὸν οὐρανὸν προσβλέπω
Πλὴν ἐκ τοῦ μυστηρίου του
Μονάχα, πόνον δρέπω.

Βαρυκτυπᾷ τοῦ στήθους μου
Ἡ κρῦα μου καρδιά
Καὶ ἄθνηδὲ τὸ χεῖλος μου
Ἐν μαύρῳ μονωδία.

Τὰς δακρυδόχους κρήνας του
Τὸ ὄμμα μου ἀφίνει
Κί' εἰς τὸν βωμὸν τῶν θλίψεων,
Σποδὸν τὸ δάκρυ χύνει.

Ἐρείπιον παράκαιρον
Τὸν βίον διατρέχω
Κ' ἕκαστον βῆμά μου βαρῦ
Μ' ἀπελπισμὸν τὸ βρέχω.

Νυκτόνει καὶ ἀνάπτονται
Τοῦ οὐρανοῦ οἱ λύχνοι
Πλὴν διακρίνω καὶ αὐτοῦ
Τῶν θλίψεων τὰ ἵχνη.

Ἄστηρ λαμπρὸς μοι μειδᾷ
Θωπεῖαν νὰ ἐμφαίνει;
Ἡ σαρκασμὸν ἀπαίσιον
Καὶ τοῦτο νὰ σημαίνει;

Ὁ οὐρανὸς ἀλύπητος
Κωφεύει στὰ δεῖνά μου
Κί' ὁ κόσμος μοῦ συνέτριψε
Τὰ τόσα ὄνειρά μου

Ἄ! συμφορά! περίλυπος
Παντοῦ τὸν πόνον βλέπω
Καὶ κλαίω εἰς τὸ μνημά μου
Τὰ βήματά μου τρέπω.

Α. Μεγάλης.

ΕΠΙΤΑΓΑΙ

Φοβοῦ τὴν γλώσσαν τοῦ τρελλοῦ, διότι δὲν σταματ
πρὸ οὐδενὸς κωλύματος.

Ἄπιστοι πρὸς φαντασίαν ἄκρως ζωηράν, διότι ἡλιό-
γικὴ ἀδιανοῦσα ν' ἀκολουθήσῃ αὐτὴν, ὑποδουλοῦται
ταύτη.

Βραδέως μὲν λάμβανε συμβουλήν, π.
τέλει αὐτὴν.

Ἐὰν τυχὸν ὑψώσῃς τὴν χεῖρά σου, ράπισον ἢ τὸν
ἀντίπαλον ἢ τὴν κεφαλὴν σου. Οὐδέποτε ὁμοῦ τὸν ἀ-
νεμον.

Ὅταν βλέψῃς χρυσόν, σπεῦσον πλησίον ἀνεῦ ἀπωλείας
χρόνου, διότι ἡ τελευταία ἐρχομένη κἀμηλος εἰς τὴν
πηγὴν δὲν εὐρίσκει ὕδωρ.

Ὅταν κρούῃς τὸν κῶδωνα, ἀδύνατον νὰ ἀκούσῃς τὸ
εὐαγγέλιον.

Ὁ φυσὼν δὲν καπνίζει.

Ὅταν ἐργάζεσαι πρὸς ἓνα σκοπὸν, μὴ πρόσχε εἰς
ἄλλον, ἔστω καὶ καλῆτερον, διότι χάνεις ἀμφοτέρους.

Πρόσχε, ὅτι ἐξέρχεται τοῦ στόματός σου εἶναι καρ-
πός, ὅστις τρώγεται παρ' ἄλλου, ἀλλὰ δὲν ἐπιστρέφει
εἰς τὴν θέσιν του.

Μυστικὸν ὅπερ ἐκμυστηρεύεσαι, μὴ παραπονεῖσαι ἀν
ἄλλοι δὲν διεφύλαξαν.

Μὴ μαγαρίζεις τὸ ρυάκιον, ὅπερ σὲ ἐπότισε, διότι
οὕτω βλασφημεῖς τὴν μητέρα σου.

Ἀπόφευγε τὰς δίκας· ὁμοιάζουσι πρὸς πυρκαϊάν, ἣν
δὲν δύνασαι νὰ σβύσῃς, ὅπταν καὶ ὅπως θέλῃς, καὶ ἦτις
πολλάκις πυρπολεῖ τὰς οἰκίας ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων.

Ἄστηρ.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΧΑΡΙΤΙΝΟΣ ΓΝΩΜΟΝ

Θέλεις νὰ διαγράψῃς καθέτον γραμμὴν, νὰ ἐξακριβώ-
σῃς τὸ κανονικὸν ὀρθογωνίου τινός, ἢ νὰ ἐξελέγῃς γεω-

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΤΕΛΩΝΗΣ

ΦΑΡΙΣΑΙΟΣ

Ἀπὸ τῆς ἐμφανισέως σου εἰς τὸν κόσμον ἕως τῶρα ἢ κα-
κία σου δὲν ἔχει ὄρια· εἶσαι τὸ καταπληκτικώτερον στοι-
χεῖς πάντας καὶ μικροῦς καὶ μεγάλους μετὰ τὴν δια-
βολικὴν σου ἐφεσιν καὶ τὴν φυσικὴν σου κλίσιν· περι-
πάσεις καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοῦς· ἢ ὑπό-
κρισις σου δὲ ἀμίμητος καὶ περίφημος· προσέτι περι-
παίζεις τὰ θεῖα καὶ εἶσαι ὁ πρῶτος κανὼν τῆς ἀ-
σπλαχνίας ὅλα σου τὰ ἔργα καμμίαν ἔχουσιν ἐν-
νοῖαν· φαίνεσαι δὲ μᾶλλον, ὡς μετὰ σπουδῆς τρε-
λός· ἀφοῦ δὲ σὲ ἐγέννησεν ὁ πατήρ σου ὁ διὰ
βολος καὶ σ' ἀνέθρεψεν ὁ περίφημος ἐκεῖνος ὁ σα-
τάν, ἐδιδάχθης ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν σου βε-
ελλεβουλ καὶ ἔμαθες νὰ κάμνης πᾶν εἶδος κα-
κίας, ἀναμφισβητήτως εἶσαι οὐνοφίς ἔργων παρα-
νόμων· εἶσαι ὁμολογῶν ἐν ἀπάνισμα πάσης ἀ-
νομίας καὶ σὲ ὑπολαμβάνω, ὡς ἀληθῶς ἓναν ἄ-
θεον καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὴν μόνην οὐσίαν τοῦ κα-
κοῦ· ἐν τέλει δὲ ἵνα μὴ πολυλογῶ, ἔχεις ἀπο-
λέσῃ τὸν οὐρανόν.

Σημ. Ἀνάγνωτε τὴν πρώτην στήλην ἰδιαίτερος, καὶ εἶτα τὰς δύο ὁμοῦ κατὰ σειράν.

μετρικὴν τινα εργασίαν, προχείρως καὶ δὲν ἔχετε τὸ ἀπαι-
τούμενον ἐργαλεῖον ἢ τεκτονικὸν γνῶμονα.

Τὶ θεῖον γενέσθαι;

Λάβετε φύλλον χάρτου, παχίος εἰ δυνατόν, διπλώσατε
αὐτὸν εἰς τέσσαρα ἀκριβῶς καὶ οὕτω θὰ σχηματίσῃτε γνῶ-
μονα, ὅστις κατ' οὐδὲν διαφέρει εἰς τὴν μαθηματικὴν ἀκρι-
βειαν ἀπὸ τοῦς συνήθεις τελείους μάλιστα τεκτονικοῦς γνῶ-
μονας.

ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ ΤΩΝ ΚΗΠΩΝ

Τὸ βαρόμετρον τοῦτο δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ἡ ἀράχνη, ἐξ ἧς
δυνατὰί τις δι' ἀπλοῦ βλέμματος νὰ προῖδῃ τὴν μέλλουσαν
κατάστασιν τοῦ καιροῦ.

Ὅσακις μέλλει νὰ ἐπέλθῃ βροχὴ ἢ ἄνεμος, ἡ ἀράχνη
περιελίσσει τὰς τελευταίας κλωστὰς τῆς φωλιᾶς τῆς καὶ
διατελεῖ οὕτως ἐφ' ὅσον ὁ καιρὸς εἶναι ἀστατος.

Ὅπταν δὲ τὸ ζῶφιον τοῦτο ἀπλῶναι τὰς κλωστὰς του
εἶναι σημεῖον καλοκαιρίας ἢ γαλήνης, καὶ δύναται τις ἀ-
λανθαστῶς νὰ βεβαιῶται περὶ τῆς διαρκείας ταύτης κατὰ τὸ
μῆκος, ὅπερ λαμβάνουσιν αἱ κλωσταὶ αὗται.

Ἐὰν ἡ ἀράχνη διατελεῖ ἀκίνητος, εἶναι σημεῖον, ὅτι θὰ
βρέξῃ. Ἐὰν δὲ τούναντίον κινεῖται καὶ ἐργάζεται, ἔστω καὶ
ἐν ὥρᾳ βροχῆς, σημεῖον, ὅτι αὕτη θὰ διαρκέσῃ ὀλίγον καὶ ὅτι
θὰ ἐπακολουθήσῃ καλὸς καιρὸς.

Ἄφ' ἑτέρου παρετήρηθη, ὅτι ἡ ἀράχνη μεταβάλλει τὴν
οἰκίαν της ἀνά 24 ὥρας, καὶ ὅπταν τοῦτο γίνεται τὴν ἑ-
σπέραν, ὀλίγον πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, ἐπακολουθεῖ νύξ
ἡρεμῶς καὶ διαυγῆς.

ΠΟΣ ΑἶΡΟΝΤΑΙ Αἱ ΚΗΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΜΕΛΑΝΗΣ

Ἰδοῦ ἀπλούστατον καὶ εὐκολώτατον μέσον πρὸς ἄρσιν
τῶν κηλίδων τούτων ἐκ τῶν λευκῶν ὕρασμάτων, τὸ ὅποιον
ἐπιτυγχάνει κάλλιστα καὶ δὲν ἀλλοιοῖ οὔτε καιεῖ τὸ ὕφα-
σμα.

Στύψατε τὸ ὄξυ λεμονίου ἐπὶ τῶν κηλίδων καὶ ἐπιθέσατε
τὸ ὕφασμα εἰς τὸν ἥλιον. Τὸ ὄξυ θ' ἀπορροφήσῃ τὴν μελά-
νην καὶ τότε δὲν ἔχετε ἄλλο νὰ πράξῃτε ἢ νὰ τρίψῃτε ὀλί-
γον διὰ σάπωνος καὶ εἶτα ἀποπλύνετε τὸ μέρος ἐκεῖνο διὰ
καθαροῦ ὕδατος.

Φ. Η.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΑΤΡΑΧΩΝ

Ἄφοῦ ἡ καταληψία καὶ ἡ ἀπονάρκωσις τῶν ζῶων εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν μας, ὡς ἐπιτρέψωσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται νὰ τοῖς ὑποδείξωμεν καὶ τίνι τρόπῳ δύνανται νὰ ὑπνωτίσωσι βάτραχον, ἢ σχετικόν τοιοῦτον ζῶον, χωρὶς νὰ τῷ προσενηθῶσι τὸ ἐλάχιστον κακόν.

Γενικῶς δυσχερὲς καθίσταται νὰ σταματήσῃ τις βάτραχόν τινα ἐπὶ τῆς τραπέζης, χωρὶς οὗτος νὰ μὴ πηδήσῃ ἀμέσως, εἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερά. Τοῦτο κατορθοῦται ταχέως καὶ εὐκόλως, ὡς ἐξῆς.

Κρατήσατε ὅσον δύνασθε διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς σας τὸν βάτραχον, τὸν ὁποῖον θέλετε νὰ ὑπνωτίσητε, τοποθετήσατε αὐτὸν ἐπὶ τινος τραπέζης καὶ τρίψατε τὸ ἄνωθι τῶν ὀφθαλμῶν του μέρος διὰ τοῦ δείκτου καὶ τοῦ μεγάλου δακτύλου σας, διαγράφοντες μικροὺς κύκλους πλέον ἢ ἥττον ἰσχυρῶς ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου καὶ ὅσον ἐπιτρέπει τοῦτο τὸ μέγεθος τῆς κεφαλῆς τοῦ ζῴου.

Ὁ βάτραχος συνεπεῖα ἀποτελέσματος ἐπιδράσεως ὑπνωτίζεται καὶ διατελεῖ ἐντελῶς ἀκίνητος. Τὸ πείραμα δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ ἐπὶ πολλῶν συγχρόνως βατράχων.

Πειράματα τοιαῦτα εὐκόλως καὶ προχείρως ἐκτελοῦνται ἐν Ἰταλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, ὅπου ἡ χρῆσις βατράχων ἐν τῇ μαγειρικῇ εἶναι συνηθεστάτη. Παρ' ἡμῖν ὅμως, ἐνθα καὶ ἡ ἀπλή ἐτι θέα τοιοῦτων ζῶων ἐπιφέρει ἀηδίαν καὶ ἀνατριχίσιον, βεβαίως ἢ ἐκτέλεσις αὐτῶν εἶναι ἀδύνατος. Ἐν τούτοις ἐδημοσιεύσαμεν αὐτὰ χάριν περιεργείας καὶ πνευματικῆς ἀσκήσεως.

Φ. Η.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

277. Αἶνιγμα

Τὸ σύνολόν μου ἐμποδίζει
Ὅτι τὸ δεύτερον ἐνεργεῖ
Τὸ δὲ πρῶτον μου, ἂν σὲ σκοτίζῃ,
Μάθε εἶν' ἴδιον, τί τόση σιγή;

278. Αἶνιγμα

Σχεδὸν πάντα θνητὸν κατέχω
Τὸν μὲν ὀλίγον, τὸν δὲ πολὺ
Εἰς τὴν ὁρμὴν μου δὲν προσέχω
Κι' αὐτὴ πολλάκις κακὰ προκαλεῖ.
Πλὴν ἂν τ' ἔλθω μου θελήσης
Κατ' ὀλίγον ν' αὐξήθῃ
Κ' εἰς ἕν μέρος μου ζητήσης
Σίγηται νὰ προστεθῇ,
Στοὺς ἀνθρώπους τότε πάλιν
Ζήτησόν με, θὰ μ' εὐρήσῃ,
Μ' ἰδιότητ' ὅμως ἄλλην
Ἦν ἴσ' αὐτὰ φύλα σου τηρεῖς.

279. Αἶνιγμα.

Μὲ διπλὴν μέσην εἴμ' ἁγία
Καὶ μὲ μονήν, πρόθεσις μία.

Βραβλ.

Β. Ἐλευθερίου.

Ὁ πρῶτος λύτης καὶ τῶν τριῶν, θὰ λάβῃ ἐν βιβλίῳ.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 32 φύλλῳ αἰνιγμάτων.

271 Αἶνιγμα. Ἄφροδιτη—ροδίτης—ρόδι—της—δωρητής.

Ἐβυσαν αὐτὸ ἡ δεσποινὶς Εὐγενία Πιερώνη, ὁ κ. Φ. Σταλοῦνης, ὁ κ. Χ. Καρατζᾶς, καὶ ὁ κ. Κ. Οἰκονόμου ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Π. Τρακάκης ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Εὐάγ. Μιχαήλ ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ δεσποινὶς

Ἐλένη Ἀργυρίου ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Μ. Ν. Βουτυρᾶς ἐκ Πειραιῶς, ἡ δεσποινὶς Ἀγαθονίκη Μαρῆ ἐκ Λαυρίου, ὁ κ. Κ. Ἀναγνωστόπουλος ἐκ Μεσολογγίου, ὁ κ. Μ. Χαρίτος ἐκ Πατρῶν, ὁ κ. Γ. Τσίμας ἐκ Καλαβρυτῶν, ὁ κ. Π. Βλαστός ἐκ Σύρου, ἡ δεσποινὶς Ἐλένη Γ. Μισίου ἐκ Λαμίας, ἡ δεσποινὶς Ἀντίπη Κοτοπούλη, ἡ δεσποινὶς Βασιλικὴ Ν. Μεταρνίχου καὶ ὁ κ. Εὐστρ. Μανίκας ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Γ. Λαζαράκης ἐξ Ἀμαλιάδος, ἡ δεσποινὶς Βιργινία Σιμοπούλου ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ κ. Δέσποινα Κ. Γκλαβάνη ἐκ Βόλου, ὁ κ. Γ. Α. Μαρούλης ἐκ Σύρου, ὁ κ. Α. Ρέντζος ἐκ Καρδίτσας, ὁ κ. Α. Πρίντζης ἐκ Σύρου, ὁ κ. Μ. Κοκινάκης ἐκ Φαρσάλων, ὁ κ. Ν. Κακκαβάς ἐκ Φενεοῦ, καὶ ὁ κ. Β. Πουρναρᾶς ἐκ Δημητσάνης.

272. Αἶνιγμα. Ἄμφιστρίτη—ἀμφια—τρίτη

—ὄκη—οἰ—τῆ—κοίτη—κρήνη

Ἐβυσαν αὐτὸ ἡ δεσποινὶς Εὐγενία Πιερώνη, ὁ κ. Φ. Σταλοῦνης, ὁ κ. Χ. Καρατζᾶς καὶ ὁ κ. Κ. Οἰκονόμου ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Π. Τρακάκης ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Εὐάγ. Μιχαήλ καὶ ἡ δεσποινὶς Ἐλένη Ἀργυρίου ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Μ. Ν. Βουτυρᾶς ἐκ Πειραιῶς, ἡ δεσποινὶς Ἀγαθονίκη Μαρῆ ἐκ Λαυρίου, ὁ κ. Κ. Ἀναγνωστόπουλος ἐκ Μεσολογγίου, ὁ κ. Μ. Χαρίτος ἐκ Πατρῶν, ὁ κ. Γ. Τσίμας ἐκ Καλαβρυτῶν, ὁ κ. Π. Βλαστός ἐκ Σύρου, ἡ δεσποινὶς Ἐλένη Γ. Μισίου ἐκ Λαμίας, ἡ δεσποινὶς Ἀντίπη Κοτοπούλη, ἡ δεσποινὶς Βασιλικὴ Ν. Μεταρνίχου, καὶ ὁ Εὐστρ. Μανίκας ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Γ. Λαζαράκης ἐξ Ἀμαλιάδος, ἡ δεσποινὶς Βιργινία Σιμοπούλου ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ Δέσποινα Κ. Γκλαβάνη ἐκ Βόλου, ὁ κ. Γ. Α. Μαρούλης ἐκ Σύρου, ὁ κ. Α. Ρέντζος ἐκ Καρδίτσας, ὁ κ. Α. Πρίντζης ἐκ Σύρου, ὁ κ. Μ. Κοκινάκης ἐκ Φαρσάλων, καὶ ὁ κ. Ν. Κακκαβάς ἐκ Φενεοῦ.

Πρῶτος λύτης ἀνεδείχθη ἡ δεσποινὶς Εὐγενία Πιερώνη ἐξ Ἀθηνῶν, ἥτις θὰ λάβῃ τὴν Σωσάννα Παυλῶ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

Ἄ. Σ. Μονεμβασία. Συνεστημένην ἐλάβομεν. Στελεχὴ ἀπεστείλαμεν ταχυδρομικῶς μὲ σειράν ζητούμενων φύλλων.— Ἰ. Β. Βραίλα. Ἐπιστολὴ μὲ τοκομερίδια ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν.— Ἄ. Α. Λαύριον. Ζητούμενα φύλλα σὰς ἀπεστείλαμεν.— Ν. Κ. Σέρρον. Ζητούμενον φύλλον σὰς ἀπεστείλαμεν προχθές.— Φωτῆρον Κέρκυραν. Ζητούμενα φύλλα σὰς ἀπεστείλαμεν.— Α. Φ. Π. Θεσσαλονίκην. Ζητούμενα φύλλα σὰς ἀπεστείλαμεν. Ἀνάμενον τὴν συνδρομὴν σας.— Γ. Τ. Πειραιᾶ. Ἐλήφθη. Δημοσιευθήσεται ἐὰν ἐγκριθῇ.— Σ. Δ. Σμύρνην. Ἔχει καλῶς. Ἦσυχεῖτε.— Σ. Δ. Ἄργος. Λαχεῖον ἀποστέλλεται προσχῶς.— Σ. Κ. Κέρκυραν. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐπιστρέψατε διαγράψω. Διευθύνσις διωρθώθη.— Κ. Ο. Φαράριον. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Ἀποδείξει ἀποστέλλομεν ἐν παρόντι φύλλον.— Α. Α. Μαγνησίαν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ζητήσατε συνδρομὰς καὶ ἀποστείλατε. Γράφομεν.— Κ. Β. Μερσίαν. Προσχῶς γράφομεν ἐν ἐκτίσει. Συνδρομητῆς ἐνεγράφη.— Σ. Θ. Μεσολόγγιον. Δῶρον ἀποστέλλεται. Ἦσυχεῖτε.— Π. Σ. Κέρκυραν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Συνδρομητὰ ἐνεγράφησαν. Εὐχαρίστως, ἀρκεῖ νὰ ἦναι κατάλληλον.— Α. Κ. Σόφριαν. Σὰς ἐγράφομεν ἐκτενῶς. Φύλλα συνδρομητῶν θ' ἀποστέλλονται τακτικῶς. Ἦσυχεῖτε. Νέος συνδρομητῆς ἐνεγράφη.— Σ. Μ. Γιούρθερον. Ἐπιστολὴ μὲ τοκομερίδια ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.— Ἰ. Π. Σμύρνην. Σὰς ἐγράφομεν ταχυδρομικῶς καὶ ἀπεστείλαμεν φακέλλους καὶ ἀποδείξεις.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 8 Ἀθῆναι.

Ἐκτελοῦνται παντὸς εἶδους φωτογραφικῆς ἐργασίας εἰς τὴν ἐντέλειαν. Τέχνη ἀμίμητος, φυσικωτάτη καὶ καλλιτεχνικῶς ἐπεξεργασμένη. Ἀνάπτυξις καὶ παρασκευὴ φωτογραφικῶν πλακῶν. Μεγάλῃ συλλογῇ φωτογραφιῶν ἀρχαιοτήτων, νέων κτιρίων καὶ ἐνδιαφερόντων τοπειῶν παλαιῶν τε καὶ νέων, καὶ διαφόρων θέσεων καὶ ἀρχαίων λειψάνων τῆς Πελοποννήσου καὶ Ὀλυμπίας, ὡς καὶ ἠθικῶν ἐνδυμασιῶν. Λαμβάνονται οἰαδιῆποτε προσωπικαὶ στάσεις καὶ θέσις προσώπων καὶ τοπειῶν εἰς πᾶσαν ὥραν καὶ θέσιν στιγμιαίως καὶ στατικῶς.

Τιμαὶ μετριώταται

Φωτογραφικὴ ἐντέλεια

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ δίδοντες παραγγελίας εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Φύσεως» δι' ἀγορὰν τίτλων, βιβλίων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ν' ἀποστέλλωσι ταυτοχρόνως καὶ τὸ ἀντίτιμον, διότι ἐκτός τοῦ ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν διαθέσιμα παλλὰ πρὸς τοῦτο κεφάλαια, ὑποκείμεθα καὶ εἰς ζημίαν ἐνεκα τῆς αὐξομειώσεως τοῦ φράγκου.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ